

Nr 147

Av herr **Larsson** i Hedenäset, *angående uppförande av en fiskodlingsanstalt i Tornedalen.*

Fiskefrågor, icke minst fiskodlingsfrågor, har under senare tid tilldragit sig ökad samhällelig uppmärksamhet. Det måste konstateras, att dessa frågor — ehuru de ägnats ett betydande intresse i vad det gällt utredningar och därav föranledda beslut — icke lett till några positiva åtgärder i fråga om fiskevattnen i Torne älv och dess närmaste kustområden. Några historiska data må i detta sammanhang påpekas.

Den 3 juli 1917 träffades en överenskommelse mellan Sverige och Finland om fonderande av visst belopp per kubikfot i Torne och Muonio gränsälvar utflottat virke. År 1920 tillsattes en svensk-finsk delegation, som i ett år 1924 avgivet betänkande föreslog uppförande av en fiskodlingsanstalt vid Äkäsjoki, Kolari socken i Finland. För denna anstalt skulle anlitas enligt ovan fonderade medel. Den 10 maj 1927 träffades så överenskommelse mellan berörda stater om uppförande av fiskodlingsanstalt vid Äkäsjoki.

Sedermera visade det sig att den föreslagna platsen var mindre lämplig för avsett ändamål. Beslut fattades då om uppförande av ifrågavarande fiskodlingsanstalt vid Kengisforsen, Pajala socken i Sverige. Hörd sakkunskap var överens om att denna plats var för ändamålet lämplig. Uppkommande svårigheter att lösa frågan om erforderligt markförvärv resulterade i att jämväl dessa planer skrinlades, och denna fråga är allt fortfarande olöst.

Under senare tid har föreslagits att frågan skulle lösas med uppförande av en fiskodlingsanstalt vid Hirvikoski i Keräsjoki, Muonio socken i Finland. Förslag härom är f. n. i anledning av väckt motion föremål för finska riksdagens prövning.

Det fortgående kraftverksutbyggandet såväl i Sverige som i Finland gör att antalet älvar med naturliga betingelser för fiske (främst laxfiske) undergår en successiv minskning. Allmänt erkännes, att Torne älv torde vara den av våra större älvar, där vattenkraftens exploaterande sist kommer i fråga. Det måste då vara angeläget, att vad som är möjligt att göra för utvecklandet av fisket i denna älv liksom tillhörande kustområden även blir gjort.

Välbekant är att befolkningen i Tornedalen nödgas leva under mindre goda ekonomiska betingelser. Ett upphjälpande av fisket och dess avkastning vore givetvis ägnat att i någon mån förbättra försörjningsunderlaget i denna gränshydd. Detta förhållande accentuerar förvisso frågans allmänna betydelse.

Det har gjorts gällande att de medel som enligt ovan anförda finnes fonderade för detta ändamål skulle ungefär motsvara kostnaderna för uppförandet av en

fiskodlingsanstalt. I den mån så förhåller sig, framstår det som desto mera angeläget, att planerna härpå bringas till sin lösning.

Uppenbarligen är det av underordnad betydelse om ifrågavarande fiskodlingsanstalt uppföres på svenskt eller finskt område. Då det emellertid är fråga om disposition av medel, som i sista hand hopbringats av skogsägare från bägge dessa staters gränsbygder, och då frågans rätta lösning är av betydelse jämväl för den svenska Tornedalen, synes ett positivt intresse från svenska statens sida vara synnerligen påkallat.

Med stöd av ovan anförda får jag hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om att — i samarbete med vederbörande finska myndigheter — erforderliga utredningar och åtgärder vidtages för uppförande av en fiskodlingsanstalt på lämplig plats vid Torne eller Muonio gränsälvar.

Stockholm den 25 januari 1955

Harald Larsson
i Hedenäset

Nr 148

Av herr **Staxäng m. fl.**, om vissa länsskoghvaktartjänsters förändring till tjänster som förste länsskoghvaktare.

(Lika lydande med motion nr 117 i Första kammaren.)

Stockholm den 25 januari 1955

Ernst V. Staxäng

Erik Berggren

C. O. Carlsson
i Bakeröd

E. Birke
